

Brancheforeningen

af Danske Distributionsvirksomheder

Til
Folketingets Trafikudvalg

22.11.2005

1/3

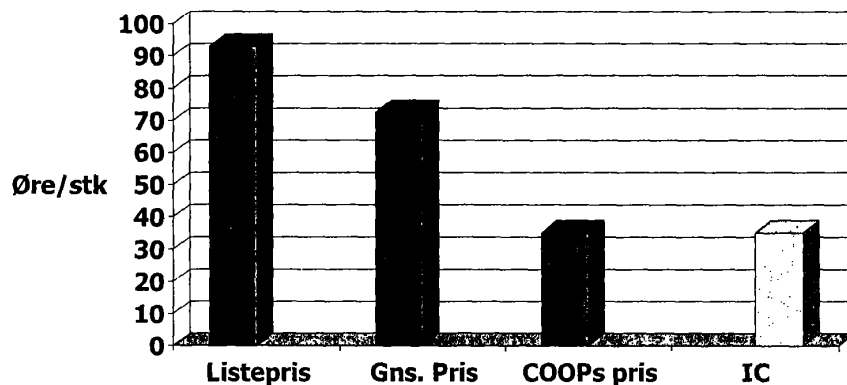
Fair konkurrence i postsektoren er fortsat ikke-eksisterende

Vi henvender os til Trafikudvalget, da vi kan konstatere, at fair konkurrence fortsat ikke er blevet til virkelighed i postsektoren, således som partierne bag forliget om Lov om Postbefordring har stillet os i udsigt.

Post Danmark er af Konkurrence Rådet blevet dømt for ulovligt at have givet selektivt lave priser til nogle af Forbruger-kontakts kunder. Dette udmøntede sig i et påbud fra Konkurrence Rådet om at Post Danmark skal overholde konkurrence-lovgivningens bestemmelser om at alle rabatter skal være omkostningsbegrundede. I februar 2005 afgav Post Danmark derfor et såkaldt tilsagn om Post Danmarks fremtidige pris- og rabatstruktur.

Imidlertid har dette tilsagn – der reelt er et resultat af en forhandling mellem Post Danmark og Konkurrencestyrelsen - **intet** ændret i Post Danmarks adfærd. Forholdene er **decideret absurde** og Konkurrencestyrelsen tolererer en **adfærd fra Post Danmark**, der efter praksis i lignende sager med private virksomheder ikke bliver accepteret.

Hovedtallene i sagen fremgår af nedenstående graf:



Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder
c/o Forbruger-Kontakt
Bredebjergvej 6, 2630 Taastrup
tlf. 43439900 fax 43487878
e-mail: benny.lundgaard@fk.dk
www.brancheforeningen.dk

Figuren afdækker to forhold, der er ganske groteske:

For det første tillades ingen andre virksomheder, der indtager en dominerende stilling på et marked at give rabatter begrundet i omkostningsreduktioner på mere end 10%. I Post Danmarks tilfælde affinder myndighederne sig med, at laveste pris kun er en tredjedel af listepriisen. Dette fortsætter senest ved, at Post Danmark gennem ekstremt lave priser til ALDI har taget denne vigtige kunde fra os fra 2006.

For det andet afdækker figuren det fuldstændigt absurde forhold, at Post Danmarks påstår at kunne omkostningsbegrunde rabatter i størrelsesordenen 58 øre (93 øre – 35 øre), men man har kun 35 øre i omkostninger. Man kan altså omkostningsbegrunde større rabatter end omkostningerne totalt!!

Hertil kommer:

- Post Danmark hæver priserne på områder, hvor der i kraft af et legalt eller et de facto monopol ikke findes konkurrence og sænker priserne på områder, hvor der findes konkurrence, for eksempel på distribution af adresseløse forsendelser. Det nye gebyr på tidlig distribution er blot det seneste eksempel herpå.
- Taktikken synes ganske klar: Først sørger man for at flytte (næsten) alle omkostninger væk fra konkurrenceprodukterne over til enerets-/befordringspligtområdet, som derved tilsyneladende får en dårlig økonomi og som efterfølgende giver grundlag for at hæve priserne på monopolområdet. Herved skabes nyt økonomisk råderum til at finansiere ekstremt lave priser på konkurrenceprodukter med henblik på at fjerne konkurrenterne fra markedet. I flg. Post Danmarks regnskaber har Post Danmark reduceret den gennemsnitligt opnåede pris på adresseløse forsendelser fra 72,5 øre pr. stk. i 2003 til 59,4 øre i 2004.
- Af akterne fra sagsforløbet hos konkurrencemyndighederne fremgår, at Post Danmarks priser i 2003 reelt var under omkostningerne og derfor ulovlige. Alligevel blev Post Danmark ikke dømt for predatory pricing og den udgang på sagen kan vi kun opfatte således, at der er lagt en politisk beskyttelse ud over Post Danmark, der giver Posten et større råderum end en tilsvarende privat virksomhed ville få
- De private distributionsvirksomheder har – på trods af klare politiske løfter om det modsatte – fortsat ikke fået adgang til flytteoplysninger fra Post Danmarks modtagerdatabase. Denne problemstilling er nærmere beskrevet i vedlagte bilag.

Til orientering vedlægger vi et notat indeholdende en status for reguleringen af postmarkedet. Vi vedlægger desuden et notat udarbejdet af Copenhagen Economics vedrørende vurdering af statsstøtte.

På baggrund af tidligere løfter om at blive inddraget i revisionen af regnskabsreglementet og de tilhørende konkurrenceretlige retningslinjer udbeder vi os snarest muligt et foretræde for Trafikudvalget med henblik på uddybning af ovenstående.

Brancheforeningen

af Danske Distributionsvirksomheder

3/3

Med venlig hilsen



Benny Lundgaard
Formand

Brancheforeningen af danske Distributionsvirksomheder
Bredebjergvej 6
2630 Tåstrup

Til
Folketingets Trafikudvalg

22.11.2005

1/5

November 2005

Status notat:

Regulering af postsektoren i Danmark.

Fair konkurrence er fortsat ikke-eksisterende

Indledning

Den 29. april 2004 blev der indgået forlig mellem en række af Folketingets partier om regeringens forslag til Lov om Postbefordring (L 121). Forliget - og den senere vedtagne Lov om Postbefordring - indebar blandt meget andet:

- Forligspartierne erklærede, at fair og lige konkurrencevilkår mellem Post Danmark og de private distributører skal sikres.
- Forligspartierne erklærede i den forbindelse, at hensigten er, at Post Danmark alene skal følge den generelle nationale og EU-retlige konkurrencelovgivning og at det særlige regelskabsreglement med tilhørende konkurrenceretlige retningslinjer således skal bortfalde.
- Private distributører skal i henhold til den vedtagne lov gives adgang til Post Danmarks modtagerdatabase for så vidt angår "Nej Tak" til reklamer og flyttemeddelelser

I dette notat redegør vi for status på disse spørgsmål, som vi ser situationen nu.

Konkurrencesagens forløb

Sagen startede 4. september 2003 med en klage over prisdiskrimination på markedet for distribution af adresseløse forsendelser og ugeaviser, der blev fulgt op med en klage over prisdumping den 6. oktober 2003. Klagerne omfatter herefter følgende hovedpunkter:

- urimeligt lave priser ("predatory pricing")
- diskriminerende og loyalitetsskabende priser og rabatter
- aftaler med urimelig lang løbetid, og
- krydssubsidiering med konkurrenceforvridning til følge og ulovlig statsstøtte, jf. konkurrencelovens § 11, nr. 1 og § 11 a

Branche**forening**en af Danske Distributionsvirksomheder
c/o Forbruger-Kontakt
Bredebjergvej 6, 2630 Taastrup
tlf. 43439900 fax 43487878
e-mail: benny.lundgaard@fk.dk
www.branche**forening**en.dk

BrancheForretningen

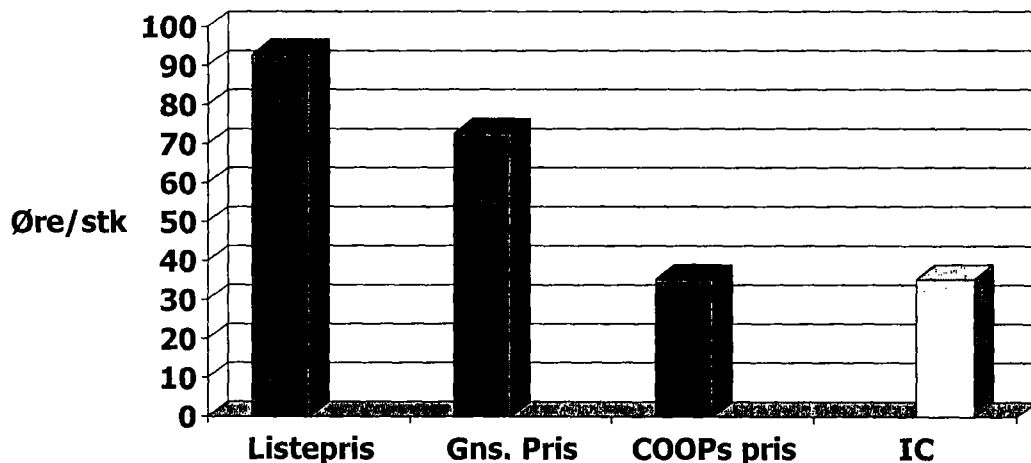
af Danske Distributionsvirksomheder

2/5

Efter et langt sagsbehandlingsforløb dømmes Post Danmark den 29. september 2004 for at have givet selektivt lave priser til tidligere F-K-kunder, mens punkterne vedrørende aftaler med lang løbetid og krydssubsidiering afvises. Post Danmark dømmes ikke for predatory pricing den 24. november 2004. Disse afgørelser stadfæstes af Konkurrenceankenævnet den 1. juli 2005 og efterfølgende har Forbrugerkontakt den 26. august 2005 indbragt Konkurrencerådets afgørelse af 24. november vedrørende predatory pricing for Østre Landsret.

Forløbet af sagen har på ingen måde været overbevisende med hensyn til at få klarlagt, om konkurrencereglerne er overholdt. Dette ses af følgende faktuelle forhold:

- Kernen i sagen er, hvordan omkostningerne til det fælles produktionsapparat skal fordeles på de enkelte produkter. Hertil har Post Danmark anvendt et såkaldt konkurrenceregnskab, der ikke var forud godkendt og som Konkurrencestyrelsen har underkendt på væsentlige områder
- Vi har engageret Copenhagen Economics, der er eksperter på dette område, til at gennemgå Post Danmarks og Konkurrencestyrelsens beregninger. Copenhagen Economics har påvist adskillige væsentlige fejl i de omkostningsopgørelser, der lægges til grund og som – hvis de blev taget til efterretning – ville ændre afgørelsen.
- Det relevante marked er i sagen afgrænset til "distribution af adresseløse forsendelser og lokal- og regionalaviser i Danmark". Alligevel omfatter omkostningsopgørelsen i sagen kun de adresseløse forsendelser.
- Det er et ubestridt faktum i sagen, at Post Danmark anvender meget forskellige priser over for "storkunder" i forhold til andre kunder. Prisspændet skal i konsekvens af Post Danmarks dominerende stilling begrundes i omkostningsreduktioner, hvilket Post Danmark ikke har været i stand til. Den 23. februar 2005 afgav Post Danmark på baggrund af forhandlinger med Konkurrencestyrelsen et bindende tilsagn vedrørende en fremtidig pris- og rabatstruktur. Imidlertid har dette intet ændret, hvilket fremgår af nedenstående:



- Post Danmarks listepriis på COOPs tryksager ville være 93 øre
- Post Danmarks gennemsnitlige pris til alle kunder var i 2003 72,5 øre
- COOP's faktiske pris estimerer vi til 35 øre
- Incremental costs (IC) er ifølge sagsakterne på niveau med COOPs pris

Figuren afdækker to forhold, der er ganske groteske:

For det første tillades ingen andre virksomheder, der indtager en dominerende stilling på et marked at give rabatter begrundet i omkostningsreduktioner på mere end 10%. I Post Danmarks tilfælde affinder myndighederne sig med, at laveste pris kun er en tredjedel af listepriisen.

For det andet afdækker figuren det fuldstændigt absurde forhold, at Post Danmarks påstår at kunne omkostningsbegrunde rabatter i størrelsesordenen 58 øre (93 øre – 35 øre), men man har kun 35 øre i omkostninger. Man kan altså omkostningsbegrunde større rabatter end omkostningerne totalt!!

De fremtidige regnskabsregler

- Foranlediget af sagsforløbet indtil nu må Brancheforeningen på det bestemteste fraråde, at den udtalte hensigt om udelukkende at regulere Post Danmark konkurrencemæssigt alene gennem den generelle nationale og EU-retlige konkurrencelovgivning, gøres til virkelighed. Baggrunden for dette standpunkt er følgende:
- Den omstændighed, at Post Danmark besidder et legalt monopol og dertil modtager statsstøtte til bladdistribution tilsiger en særlig regulering med det formål at sikre fair konkurrence.
- Der hersker betydelig uklarhed over metodegrundlaget for omkostningsopgørelser i postsektoren, når forskellige regelsæt sammenholdes med hinanden og med den af Konkurrencestyrelsen anlagte fortolkning
- I den aktuelle sag er omkostningerne gjort op som "inkrementelle omkostninger". Imidlertid kan der stilles spørgsmålstegn ved, om denne fremgangsmåde fremmer fair konkurrence. Opgørelsesmetoden indebærer blandt andet, at omkostningerne til opfyldelse af befordringspligten holdes uden for de rene konkurrenceprodukter, hvilket alt andet lige giver "universal service provider"(USP) et kæmpemæssigt forspring. Senest har WIK-Consult i en rapport udarbejdet for Europa-Kommissionen (Juli 2005) konkluderet, at designing af nationale postvæsener som USP og den deraf flydende henførelse af omkostninger som fælles, faste til opfyldelse af befordringspligten, ødelægger markedet.

Adgang til oplysninger fra Postens modtagerdatabase

På trods af de erklærede politiske hensigter og på trods af formuleringerne om vores muligheder for adgang til flytteoplysninger i loven og bekendtgørelsen er konklusionen, at intet i praksis er forandret i forhold til retstilstanden før Lov om Postbefordring trådte i kraft, hvilket vil fremgå af det efterfølgende.

Hvis de private registrerede postvirksomheder skal have en mulighed for at konkurrere med Post Danmark, og det har politikerne lovet ved adskillige lejligheder, skal distributørerne have adgang til en modtagerdatabase, der kan tjene følgende formål:

1. Omdressering før distributionens start af forsendelser til de personer, der er flyttet til en ny adresse, således at forsendelsen ikke sendes til den på brevet/bladet påførte adresse i Hobro, men straks til den nye adresse i Vordingborg. Derved spares både tid og penge, således at de private kan være konkurrencedygtige.

Brancheforeningen

af Danske Distributionsvirksomheder

4/5

kurrencedygtige i forhold til Post Danmark. Og ikke mindst, adressaten modtager sin forsendelse inden for den aftalte tidsfrist.

2. Distributøren kan sende en besked til afsender – vores kunde – om at adressaten er flyttet. Vi skal samtidig være i stand til at oplyse vores kunde, hvor adressaten nu bor, således at den næste forsendelse er påført den korrekte modtageradresse.

Denne service kan Post Danmark yde og de private postvirksomheder vil aldrig blive konkurrencedygtige uden en lignende service.

Hvis de private distributører ikke kan hjælpe kunderne med adressevask, tvinges kunderne over til Post Danmark som følge af de mange flytninger, der sker hver dag. Et kunde- og emnekartotek, der ikke "vaskes" jævnlig, vil i løbet af få år blive uaktuelt for afsender og dermed vil grundlaget for afsenders forretning måske forsvinde.

Med vedtagelse af førnævnte lov havde politikerne - herunder trafikministeren - lovet de private registrerede postvirksomheder adgang til at oprette og drive en modtagerdatabase, der kunne løse ovenstående problemer.

Men virkeligheden blev en anden, selvom Færdselsstyrelsens Bekendtgørelse lyder:

" § 17. Koncessionshaveren skal give andre registrerede postvirksomheder adgang til mod betaling efter forudgående identifikation at få leveret oplysninger om midlertidige og vedvarende flytninger, som koncessionshaveren modtager fra personer og virksomheder, som de pågældende postvirksomheder skal levere forsendelser til.

Stk. 2. Oplysning om flytninger indhentet fra koncessionshaveren omfatter ikke flytninger vedrørende personer/virksomheder, der er registreret med navne- og adressebeskyttelse i modtagerdatabasen".

De tre ord, vi har fremhævet i ovenstående tekst stk. 1., medfører i praksis, at vores muligheder for at få adresseoplysninger er nøjagtigt de samme som før vedtagelsen af den nye lov om postbefordring. Vi har nemlig hele tiden – som alle andre – haft mulighed for at få oplysning om en adresse, hvis vi kunne identificere den på forhånd og den vel at mærke ikke er beskyttet af personlige årsager. Den ordning fungerer bare ikke - af primært 3 årsager:

1. Forudgående identifikation lyder besnærende, men er i praksis teknisk uholdbar, fordi vi skal ramme nøjagtig den form, hvorunder personens navn og adresse er optaget i CPR-registeret.
2. Vi har ingen registrering af private husstande og deres beboere, da vi ikke har private kunder og vi må kun forespørge på personer og adresser, der udspringer af et konkret kundeforhold til en af vores kunder. Helt bortset fra de førnævnte tekniske identifikationsproblemer er adressevask baseret på en konkret udsendelse tidsmæssig håbløs og stiller os i en umulig konkurrencesituation i forhold til Post Danmark.

Brancheforeningen

af Danske Distributionsvirksomheder

5/5

3. Udover at det ikke er tidsmæssigt muligt at vaske adresser via CPR eller Post Danmark fra distribution til distribution, vil det aldrig blive økonomisk forsvarligt. Sådanne ad hoc kørsler koster langt mere end den rigtige løsning: At lægge en database ind i abonnement hos CPR eller Post Danmark, og så løbende modtage adresseændringer.

Da lov om postvirksomhed blev vedtaget i 2004 var vores højeste ønske, at vi fik en ordning som den svenske med en fælles modtagerdatabase. Dette er fortsat den rigtige løsning, men vi kan også leve med en dansk, hvor vi – Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder - får lov til at oprette og drive en database, uden nogen form for krav om kundeforhold eller accept af de personer/husstande, der opføres i databasen.

Statsstøtte og regnskabsprincipper

Post Danmark har pligt til at udarbejde et årligt regnskab der viser hvordan deres omkostninger fordeler sig på enkelte produkter, herunder enerets- og konkurrenceudsatte produkter. Det skal Post Danmark gøre for at sikre at prisen på de konkurrenceudsatte produkter er høj nok til at dække alle relevante omkostninger. Hvis prisen bliver for lav, vil der være tale om ulovlig statsstøtte fordi der sker en subsidiering af de konkurrenceudsatte produkter.

I dag udarbejder Post Danmark et *produktøkonomiregnskab*¹, der fordeler alle omkostninger på grundlag af en fuldkostfordeling. Post Danmark ønsker imidlertid at erstatte produktøkonomiregnskabet med et *konkurrenceregnskab* der tager udgangspunkt i inkrementelle omkostninger.

I dette notat viser vi at de konkurrenceregnskaber som Post Danmark og Konkurrencerådet har udarbejdet ikke kan bruges til at afgøre om der er sket ulovlig statsstøtte. Konkurrenceregnskaberne beregner de inkrementelle omkostninger for enkelte produkter, men det er ikke i sin nuværende form et regnskab der *fordeler* Post Danmarks omkostninger som krævet i henhold til statsstøtterejerne. Konkurrenceregnskabet indeholder godt nok en ATC-beregning som fordeler nogle af fællesomkostningerne, men ATC-beregningen fordeler kun en del af fællesomkostningerne og lever derfor ikke op til statsstøtterejerne. Man kan altså ikke afgøre om Post Danmark ulovligt har subsidieret konkurrenceudsatte produkter ved at se på om prisen er større end de inkrementelle omkostninger (eller ATC).

Konkurrenceregler og statsstøtterejerne

Post Danmark skal både overholde de almindelige konkurrenceregler og statsstøtterejerne.

Konkurrencereglerne skal sikre at konkurrencen ikke begrænses. Fx ved at Post Danmark driver konkurrenter ud af markedet ved hjælp af for lave priser. Konkurrencereglerne fastsætter således en mindstepris som *enhver* dominerende virksomhed ikke må underbyde. Hovedsynspunktet er at Post Danmark skal have lov til at udnytte de samme stordriftsfordele som en tilsvarende privat virksomhed uden eneret også ville have hvis de havde det samme produktionsapparat. Derfor skal omkostningerne for de rene konkurrenceprodukter beregnes med udgangspunkt i at Post Danmarks befordringspligt bevares. Konkurrenceprodukterne skal kun bære de omkostninger som vil falde bort hvis Post Danmark ikke længere leverede konkurrenceprodukterne (de inkrementelle omkostninger), jf. Deutsche Post afgørelsen.

Statsstøtterejerne skal til gengæld sikre at konkurrencen ikke forvrides. Post Danmark må ikke udnytte de særlige fordele de har ved at have en beskyttet enerettighed på de konkurrenceudsatte områder. Hovedsynspunktet er at Post Danmark ikke skal have lov til at udnytte de fordele som stammer fra at Post Danmark har monopol på dele af markedet. Derfor må omkostningsberegningerne for de rene konkurrenceprodukter ikke tage udgangspunkt i at Post Danmarks befordringspligt bevares. I statsstøttesager skal de konkurrenceudsatte produkter bære en andel af fællesomkostningerne, jf. Chronopost sagen.

¹ Trafikministeriet, 1996, *Regnskabsreglement for Post Danmark*.

De forskellige principper bag konkurrencereglerne og statsstøttereglerne betyder at Post Danmark skal bruge forskellige omkostningsfordelinger. Statsstøttereglerne er nemlig skrappere end konkurrencereglerne.

Fordelingsprincipper der kan bruges i statsstøttesager

I statsstøttesager kræver EU og dansk ret entydigt at prisen på et produkt skal dække omkostningerne ved at producere det. Produktionsomkostningerne skal beregnes ved at fordele virksomhedens samlede omkostninger således at hvert produkt tildeles dets direkte omkostninger (de omkostninger der direkte vedrører det enkelte produkt), en passende andel af fællesomkostningerne (de omkostninger der ikke er direkte for nogen produkter) samt en passende forrentning af kapitalen.

Der er to overordnede metoder at vælge mellem når man fordeler omkostningerne i en statsstøttesag. Begge metoder opfylder kravene i statsstøttereglerne hvis man gennemfører beregningerne korrekt. Den ene metode er *fuldkostmetoden* hvor samtlige omkostningsposter bliver fordelt mellem produkterne ud fra driftsøkonomiske gennemsnitsbetragtninger. Post Danmarks produktøkonomiopgørelser er baseret på fuldkostmetoden.

Den anden metode er *IC-metoden* hvor man først fordeler de inkrementelle omkostninger til hvert af de pågældende produkter og derefter fordeler resten, dvs. fællesomkostningerne, efter en fordelingsnøgle. Nøglen skal være objektiv og gennemskuelig². Post Danmarks konkurrenceregnskab tager udgangspunkt i IC-metoden.

Fællesomkostningerne er differencen mellem de totale omkostninger og summen af de inkrementelle omkostninger. Hvis man ikke kender de inkrementelle omkostninger for alle produkterne, kan man ikke beregne fællesomkostningerne. Derfor er det nødvendigt at kende de inkrementelle omkostninger for alle produkter for at kunne beregne de gennemsnitlige totalomkostninger korrekt efter IC-metoden.

Post Danmark har imidlertid kun beregnet de inkrementelle omkostninger for adresseløse forsendelser. Dermed er fællesomkostningerne ikke beregnet. Post Danmark har reelt overført en række fællesomkostninger til brevene³. Fejlen betyder både at der bliver for få fællesomkostninger og at den fordelingsnøgle der bruges til at fordele fællesomkostningerne bliver forkert. Derfor viser Post Danmarks beregninger ikke hvor store fællesomkostningerne er, og konkurrenceregnskabet lever dermed ikke op til kravene i statsstøttereglerne.

Et eksempel

Vi kan illustrere fejlen ved et konkret eksempel med sambesøg hvor postbudet afleverer både breve og adresseløse til en husstand. Tidsstudier⁴ viser at et gennemsnitligt sambesøg varer cirka 60 sekunder, men kun cirka 50 sekunder hvis det er et solobesøg med breve eller adresseløse. De inkrementelle omkostninger for adresseløse svarer derfor til cirka 10 sekunder. Det er det tidsforbrug der er opgjort i konkurrenceregnskabet, og det er det tidsforbrug der er relevant i en konkurrencesag.

I en statsstøttesag skal de adresseløse imidlertid bære en andel af fællesomkostningerne. Fællesomkostningerne svarer til cirka $60 - 10 - 10 = 40$ sekunder, fordi de inkrementelle

² Postdirektivet fastslår, jf. artikel 14(3), pkt. b, at "fællesomkostninger fordeles så vidt muligt på grundlag af en direkte analyse af omkostningernes oprindelse".

³ Hvis alle fællesomkostninger blev overført til brevene, ville de gennemsnitlige inkrementelle omkostninger og de gennemsnitlige totalomkostninger være ens, og så ville det være let at se konkurrenceregnskabets svagheder. Post Danmark har imidlertid kategoriseret en del omkostninger (de ikke-henførbare omkostninger) som fællesomkostningerne, og derfor er det vanskeligere at se at konkurrenceregnskabet ikke lever op til statsstøttereglerne.

⁴ Bilag 21 til Konkurrencerådets afgørelse af 24. november 2004.

omkostninger for breve svarer til cirka 10 sekunder. Hvis der er lige mange breve og adresseløse og hvis man for eksempel bruger antallet af forsendelser som fordelingsnøgle fordeles fællesomkostningerne ligeligt med 20 sekunder til hver. Det vil sige at det relevante tidsforbrug for adresseløse forsendelser er 30 sekunder i en statsstøttesag, mens det kun er opgjort til 10 sekunder i konkurrenceregnskabet.

Post Danmarks fremgangsmåde med kun at beregne de inkrementelle omkostninger for ét produkt fører til væsentlige fejl. I konkurrenceregnskabet indgår fx hovedparten af omkostningerne til rutetid og sambesøg ikke i de inkrementelle omkostninger for adresseløse. Det er korrekt i en konkurrencesag, men det er ikke korrekt i en statsstøttesag.

I en statsstøttesag skal fællesomkostningerne, dvs. forskellen mellem de samlede omkostninger og de samlede inkrementelle omkostninger fordeles mellem breve og adresseløse på en objektiv og gennemskuelig måde. Vi vurderer at alene for sambesøg og rutetid betyder det at konkurrenceregnskabet fejlagtigt undlader at fordele 700 millioner kroner mellem breve og adresseløse, jf. Boks 1.

Boks 1: Fordeling af omkostninger til rutetid og sambesøg

Rutetid

Rutetid er den tid det tager for postbudene at køre postruten igennem. Rutetiden udgør 18 procent af postbudenes arbejdstid⁶. Det svarer til ca. 650 millioner kroner⁷. Ruterne skal gennemkøres alle seks dage i ugen uanset om der omdeles adresseløse forsendelser eller ej. Derfor skal rutetiden ikke indgå i de inkrementelle omkostninger for adresseløse.

Men en del af rutetiden skal regnes med til omkostningerne for adresseløse i en statsstøttesag. Hvis Post Danmark ophører med at omdele breve skal ruten stadig køres igennem mindst tre⁸ gange om ugen på de dage hvor der omdeles adresseløse. Det betyder at Post Danmark kan spare cirka halvdelen af omkostningerne til rutetid eller cirka 325 millioner kroner. De er en del af de inkrementelle omkostninger for breve.

Forskellen mellem de samlede omkostninger til rutetid og de inkrementelle omkostninger for breve og adresseløse er imidlertid fællesomkostninger og skal i en statsstøttesag fordeles mellem adresseløse og breve på grundlag af objektive og gennemskuelige kriterier.

Sambesøg

Sambesøg er besøg hvor postbudet afleverer både breve og adresseløse til en husstand. Vi skønner at Post Danmark har ca. 180 mio. sambesøg årligt til en samlet omkostning på cirka 500 millioner kroner. Tidsstudier⁹ viser at et gennemsnitligt sambesøg varer cirka 60 sekunder, men kun 51, henholdsvis 52 sekunder hvis der kun afleveres breve, henholdsvis adresseløse.

De inkrementelle omkostninger for adresseløse svarer derfor til 9 sekunder, mens de inkrementelle omkostninger for breve svarer til 8 sekunder. De resterende 43 sekunder er fællesomkostninger der i en statsstøttesag skal fordeles mellem adresseløse og breve på grundlag af objektive og gennemskuelige kriterier.

I konkurrenceregnskabet indgår cirka 60 millioner korrekt i de inkrementelle omkostninger for adresseløse. I en statsstøttesag skal yderligere 375 millioner kroner fordeles som fællesomkostninger mellem adresseløse og breve på grundlag af objektive og gennemskuelige kriterier.

⁶ Punkt 194 i Konkurrencerådets afgørelse af 24. november 2004.

⁷ Der var 13.600 årsværk i Distributionen i 2004, jf. Post Danmarks årsregnskab for 2004 side 24. Personaleomkostningerne er beregnet ud fra en timesats på 170 kr. pr. time, jf. Konkurrencerådets afgørelse af 24. november 2004, punkt 195.

⁸ Hvis postbudene medtager andre rene konkurrenceprodukter de dage hvor der ikke omdeles adresseløse forsendelser, så skal rutetiden slet ikke medregnes i de inkrementelle omkostninger for breve.

⁹ Bilag 21 til Konkurrencerådets afgørelse af 24. november 2004.

Statsstøtte og regnskabsprincipper

København den 9. september 2005

COPENHAGEN ECONOMICS

Udarbejdet af
**Claus Kastberg og
Henrik Ballebye Olesen.**

Mål fair konkurrence

	Konkurrencelov	Statsstøtte
Problem	Predatory pricing og ulovlige rabatter.	Ulovlig statsstøtte (subsidiering)
Afgørelse	Deutsche Post I	Chronopost
Omkostningsbegreb	Inkrementelle omkostninger Ekskl. fællesomkostninger	Totale omkostninger Inkl. fællesomkostninger
Regnskab	Konkurrenceregnskab	Udvidet konkurrenceregnskab Produktøkonomiopgørelse.

Copyright © Copenhagen Economics 2005

COPENHAGEN ECONOMICS

Fordeling af fællesomkostninger

- Første trin: beregn fællesomkostningerne



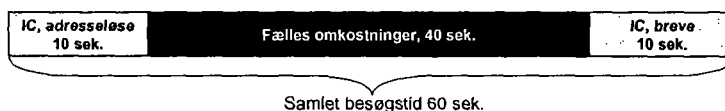
- Andet trin: fordel fællesomkostninger
- Konkurrenceregnskab

Omkostningstype	Er der fællesomkostninger?	Er fællesomkostningerne fordelt?
Produktspecifikke omkostninger	Nej	
Henførbare omkostninger	Ja	Nej
Ikke-henførbare omkostninger	Ja	Ja, men forkert nøgle.

Copyright © Copenhagen Economics 2005

COPENHAGEN ECONOMICS

Eksempel: sambesøg



- Fællesomkostninger: 375 mio. kr.
 - Bæres af brevene i Konkurrenceregnskabet
 - Men, skal fordeles i en statsstøttesag.

Copyright © Copenhagen Economics 2005

COPENHAGEN ECONOMICS